

ภาพสะท้อนจากสีอุตสาหกรรม

Reflections from industrial colors

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา ศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.มล.โอภาสจรัส นันทวัน)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยภูมิกร คงคา)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ (อาจารย์ณัฐฉรินทร์ บัวลอย)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ณัฐฉรินทร์ บัวลอย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพสะท้อนจากสีอุตสาหกรรม Reflections from industrial colors
ชื่อ	นาย ชภัทร โภคินธ์ธูร์ต
รหัสนักศึกษา	59020443
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ณิชฐณรัตน์ บัวลอย

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ภาพสะท้อนจากสีอุตสาหกรรม” ของข้าพเจ้าจัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมผลงาน แนวความคิด รูปแบบต่างๆ และการวิเคราะห์ผลงานผ่านกระบวนการทางความคิดโดยข้าพเจ้า ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ผลงานของข้าพเจ้าสะท้อนเข้าสู่จิตใจของผู้ชมและปลูกจิตสำนึกสาธารณะในด้านการศึกษาระหนักถึงภัยจากการผลาญทรัพยากรและลดการทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการอุตสาหกรรมที่มากเกินไป

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานด้วยสีอุตสาหกรรมบนวัสดุเหลือใช้เพื่อแสดงนัยยะต่อต้านคุณค่าความงามตามขนบ และปฏิเสธความก้าวหน้าของระบบอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ตามทฤษฎีของกลุ่มลัทธิ “Arte povera”

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จได้โดยการศึกษาหาข้อมูลของข้าพเจ้าและด้วยความกรุณาของ อาจารย์ วัฒนรัตน์ บัวลอย อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำปรึกษาที่ดี คอยช่วยเหลือและคอยแนะนำความเป็นไปได้ในทิศทางผลงานของข้าพ ทลอดจน ครู อาจารย์ ที่เคารพทุกท่านที่คอยสร้างเสริม ชักเกลา ดูแล ทำให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ที่ดีและให้ความรู้แก่ตัวข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ บิดา มารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ ถ่ายทอดประสบการณ์และคำสั่งสอนที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ธภัทร โภคินธัญรัต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญ (ต่อ).....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
สารบัญภาพ (ต่อ).....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3 แนวความคิด.....	4
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	5
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์.....	
2.1 ที่มา.....	7
2.2 อิทธิพลที่ได้.....	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินสร้างสรรค์ผลงาน.....	
3.1 วิธีการดำเนินสร้างสรรค์.....	17
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	
4.1 เรื่องราวเนื้อหา.....	22
4.2 ปัญหาที่การเกิดและส่งผลกระทบต่อผลงาน.....	22
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	23
4.3.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1.....	23
4.3.1.1 รูปทรง.....	23
4.3.1.2 พื้นผิว.....	24
4.3.1.3 สี.....	25
4.3.1.4 น้ำหนัก.....	25
4.3.1.5 จังหวะ.....	25
4.3.1.6 พื้นที่ว่าง.....	25
4.3.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2.....	26

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.3.2.1 รูปทรง.....	26
4.3.2.2 พื้นผิว.....	27
4.3.2.3 สี.....	28
4.3.2.4 น้ำหนัก.....	28
4.3.2.5 จังหวะ.....	28
4.3.2.6 พื้นที่ว่าง.....	28
บทที่ 5 บทสรุป.....	
บรรณานุกรม.....	32
ประวัติผู้เขียน.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพถ่ายจากดาวเทียมสถานที่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง.....	7
2.2 Pong-Factory Worker.....	8
2.3 ภาพจากอุตสาหกรรมอาหารในเมืองLuling.....	8
2.4 ภาพถ่ายโดรนลัดด์ จัดด์.....	10
2.5 Untitled(1969).....	10
2.6 ภาพถ่ายลูซิโอ ฟานตานา.....	12
2.7 Concetto Spaziale Attese.....	12
2.8 ภาพถ่ายมิเกลันเจโล พิสโตเลตโต.....	13
2.9 Partitura In Nero.....	14
2.10 Terzo Paradiso.....	16
2.11 Il Terzo Paradiso.....	16
3.1 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	18
3.2 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	19
3.3 ขั้นตอนสร้างต้นแบบหล่อไฟเบอร์กลาส.....	20
3.4 ขั้นตอนการตัดแต่งตัวต้นแบบและโป้วขัดด้วยกระดาษทราย.....	20
3.5.ขั้นตอนทำสีและเคลือบเงาผลงานชิ้นที่ 1.....	21
3.6 ขั้นตอนทำสีและเคลือบเงาผลงานชิ้นที่ 2.....	21
4.1 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (รูปทรง).....	23
4.2 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นผิว 1).....	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.3 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นผิว 2).....	24
4.4 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (สี).....	25
4.5 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (รูปทรง).....	26
4.6 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นผิว 1).....	27
4.7 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นผิว 2).....	27
4.8 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (สี).....	28
4.9 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	29
4.10 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในกระบวนการผลิตของระบบอุตสาหกรรมที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์และผลกระทบของระบบอุตสาหกรรมที่มีผลเสียต่อมนุษย์ ข้าพเจ้านำเสนอผลงานผ่านการมองเห็นให้เกิดจินตนาการและความคำนึงนึกคิดต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบของอุตสาหกรรมทางมลภาวะ ข้าพเจ้าใช้ความเป็นสังกะสีอะลูมิเนียมหรือศิลปะที่แสดงความเป็นจริงซึ่งวัสดุจะเป็นวัสดุสำเร็จที่ผ่านกระบวนการผลิตซ้ำจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือวัสดุที่เป็นรูปเลขาชนิดที่เห็นได้ตามทั่วทั่วไปที่มีความเป็นเอกภาพของตัวเอง เป็นแนวคิดของลัทธิของจุดนิยม (Minimalism) โดยข้าพเจ้าสร้างวัตถุรูปทรงเลขาชนิดและใช้สีอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติสะท้อน (Reflect) ทำให้เกิดภาพเคลื่อนไหวในรูปทรงของผลงาน เกิดภาพลวงตาในความสัมพันธ์กันระหว่างการมองเห็นและสมองกับภาพที่สะท้อนสถานะสิ่งแวดล้อมรอบๆ พื้นที่ที่มีความเคลื่อนไหวในแนวความคิดของลัทธิศิลปะที่มุ่งเน้นตามทฤษฎีการมองเห็น (Visual theory) ที่เรียกว่า (Op art) หรือ (Optical art) ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกใหม่ต่อการมองเห็นผ่านงานจิตรกรรมสื่อผสมเทคนิค (Assemblage) ในยุคสมัยยุคทศวรรษ 1950 ถึง 1960 ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับผลงานของข้าพเจ้าด้วยรูปร่าง (Form) และคุณสมบัติของสีอุตสาหกรรมขอบเขตของโครงการในโครงการศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานจากสีอุตสาหกรรมด้วยกระบวนการทางเคมีที่มีความพิเศษและให้คุณสมบัติสะท้อน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้ถูกผลักดันให้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว หลายพื้นที่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทยจึงเต็มไปด้วยเขตอุตสาหกรรมโรงงานใหญ่ๆ โรงไฟฟ้า และสถานประกอบการอื่นๆ ที่ตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท แต่นอกจากภาพความทันสมัยและการพุ่งขึ้นของตัวเลขทางเศรษฐกิจแล้ว การพัฒนาอุตสาหกรรมก็ได้ก่อผลในทางลบคู่ขนานไปพร้อมกันด้วย นั่นคือได้กลายเป็นทั้งแหล่งกำเนิดและจุดแพร่กระจายที่สำคัญของมลพิษ สภาพแวดล้อมในหลายพื้นที่ของประเทศไทยจึงเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว กลายเป็นพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษที่เต็มไปด้วยสาร โลหะหนักและสารเคมีอันตรายอื่นๆ ที่ปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรมในรูปของน้ำเสีย อากาศเสีย และของเสียอันตรายต่างๆ สารมลพิษเหล่านี้กำลังคุกคามระบบนิเวศในธรรมชาติและสุขภาพของมนุษย์ ซึ่งไม่เฉพาะแต่ผู้ที่พักอาศัยอยู่ใกล้ชิดพื้นที่ก่อเกิดมลพิษเท่านั้น แต่ด้วยเหตุที่สารพิษต่างๆ สามารถแพร่กระจายออกไปปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมได้อย่างกว้างไกล มลพิษจึงสามารถเดินทางไปคุกคามสุขภาพของผู้คนได้หลายร้อยกิโลเมตรจากแหล่งกำเนิด นอกจากนี้ มลพิษอุตสาหกรรมซึ่งนับวันจะทวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรุนแรง ไม่ได้ก่อปัญหาหรือส่งผลกระทบในมิติความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังสามารถขยายตัวออกไปอย่างซับซ้อนจนกลายเป็นปัญหาในมิติสังคม ในหลายพื้นที่ ปัญหามลพิษได้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คนต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปในทิศทางที่ไม่ต้องการ คุณภาพชีวิตตกต่ำลง หลายชุมชนเกิดความขัดแย้ง บางชุมชนล่มสลาย ยังไม่นับอีกหลายต่อหลายกรณีที่ผู้คนในชุมชนจำต้องรวมตัวกันขึ้นประท้วงและต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรมตลอดจนการลงทุนโครงการอุตสาหกรรมด้วยตนเอง เนื่องจากเสื่อมศรัทธาต่อกลไกและการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้ ยังไม่นับความเครียด สุขภาพจิตตกต่ำ จากการที่ต้องเผชิญกับปัญหาและไม่อาจดำรงชีวิตตามปกติสุขได้ ซึ่งแน่นอนว่าในที่สุดแล้วปัญหาอันซับซ้อนเหล่านี้ก็ได้ส่งผลกระทบต่อกลับไปสู่ปัญหาในมิติเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้า

1.1 ความสำคัญของโครงการ

เมื่อข้าพเจ้าจำความได้ข้าพเจ้าเกิดมาพร้อมกับยุคที่อุตสาหกรรมรุ่งเรือง และสร้างรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมากเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีมากยิ่งขึ้น นานเข้าข้าพเจ้าเริ่มตระหนักถึงคุณค่าของระบบนิเวศและความสำคัญของธรรมชาติที่เริ่มหดหายไปทีละนิด อากาศเริ่มหายใจไม่สะดวก น้ำเริ่มมีสารปนเปื้อนจากสารเคมี ขยะเพิ่มมากขึ้นยากที่จะทำลายหมด คนยุคเก่าจากไปคนยุคใหม่เข้ามาแทนพร้อมกับความต้องการที่ไม่มียวันสิ้นสุด ทั้งนวัตกรรมใหม่ ทั้งเทคโนโลยีใหม่แต่ทรัพยากรของโลกมีแต่จะหมดไป ในปัจจุบันอุตสาหกรรมถือเป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นต่อมนุษย์อย่างยิ่ง ด้วยว่ามนุษย์ต้องพึ่งพาการผลิตสิ่งที่เป็นต่อชีวิตประจำวัน หรือเรียกรวมว่าปัจจัยสี่ โดยสิ่งที่สามารถผลิตปัจจัยสี่ให้ดี มีคุณภาพและไม่ก่ออันตราย หรือก่ออันตรายให้กับร่างกายและทรัพย์สินน้อยที่สุดคือการผลิตจากอุตสาหกรรมแต่การผลิตหลายๆจากโรงงานอุตสาหกรรมย่อมมีผลเสีย ข้าพเจ้าพบเจอกับการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมที่มากขึ้นมากมายและการขยายตัวที่เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดขยะจากโรงงานอุตสาหกรรมและการทำลายขยะที่ไร้คุณภาพสร้างมลพิษทางน้ำ ทางอากาศ และสภาวะขยะอันตรายทำลายยากเพิ่มขึ้นตลอด การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้ถูกผลักดันให้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว หลายพื้นที่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทยจึงเต็มไปด้วยเขตอุตสาหกรรม โรงงานใหญ่ๆ โรงไฟฟ้า และสถานประกอบการอื่นๆ ที่ตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท แต่นอกจากภาพความทันสมัยและการพุ่งขึ้นของตัวเลขทางเศรษฐกิจแล้ว การพัฒนาอุตสาหกรรมก็ได้ก่อผลในทางลบคู่ขนานไปพร้อมกันด้วย นั่นคือได้กลายเป็นทั้งแหล่งกำเนิดและจุดแพร่กระจายที่สำคัญของมลพิษ สภาพแวดล้อมในหลายพื้นที่ของประเทศไทยจึงเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว กลายเป็นพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษที่เต็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปด้วยสาร โลหะหนักและสารเคมีอันตรายอื่นๆ ที่ปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรม ในรูปของน้ำเสีย อากาศเสีย และของเสียอันตรายต่างๆ สารมลพิษเหล่านี้กำลังคุกคามระบบนิเวศในธรรมชาติและสุขภาพของมนุษย์ ซึ่งไม่เฉพาะแต่ผู้ที่พักอาศัยอยู่ใกล้พื้นที่ก่อเกิดมลพิษเท่านั้น แต่ด้วยเหตุที่สารพิษต่างๆ สามารถแพร่กระจายออกไปปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมได้อย่างกว้างไกล มลพิษจึงสามารถเดินทางไปคุกคามสุขภาพของผู้คนได้หลายร้อยกิโลเมตรจากแหล่งกำเนิด นอกจากนี้ มลพิษอุตสาหกรรมซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรง ไม่ได้ก่อปัญหาหรือส่งผลกระทบในมิติความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังได้ขยายตัวออกไปอย่างซับซ้อนจนกลายเป็นปัญหาในมิติสังคม ในหลายพื้นที่ ปัญหามลพิษได้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้คนต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปในทิศทางที่ไม่ต้องการ คุณภาพชีวิตตกต่ำลง หลายชุมชนเกิดความขัดแย้ง บางชุมชนล่มสลาย ยังไม่นับอีกหลายต่อหลายกรณีที่ผู้คนในชุมชนจำต้องรวมตัวกันขึ้นประท้วงและต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรมตลอดจนการลงทุนโครงการอุตสาหกรรมด้วยตนเอง เนื่องจากเสื่อมศรัทธาต่อกลไกและการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้ ยังไม่นับความเครียด สุขภาพจิตตกต่ำ จากการที่ต้องเผชิญกับปัญหาและไม่อาจดำรงชีวิตตามปกติสุขได้ ซึ่งแน่นอนว่าในที่สุดแล้วปัญหาอันซับซ้อนเหล่านี้ก็ได้ส่งผลสะท้อนกลับไปสู่ปัญหาในมิติเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความตั้งใจให้เกิดการสนทนาและมีปฏิสัมพันธ์กับผลงานและข้าพเจ้ามุ่งหวังให้ผู้คนตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่หมดไปเรื่อยๆ โดยให้ความเป็นหลักการเชิงจิตวิทยาว่าด้วยเรื่องของกรมองเห็นผ่านสมองและสายตา จากวัตถุประสงค์ที่มั่นว่าผู้มีคุณสมบัติสะท้อนทำให้เกิดการสันตะเทือนต่อสายตาข้าพเจ้าต้องการให้เกิดผลเปิดการรับรู้ใหม่ต่อการมองงานศิลปะสื่อผสมที่คาบเกี่ยวกับงานที่เป็นงาน 2 มิติ หรือที่เรียกว่างานจิตรกรรมสื่อผสมเทคนิค (Assemblage) ที่พูดถึงการปฏิวัติระบบอุตสาหกรรมและ ปฏิวัติสังคม

1. ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของผลงานกับผู้ชมและสถานะสิ่งแวดล้อมโดยล้อม
2. เกิดการเปรียบเทียบและเกิดการตั้งคำถามแก่กันและกัน
3. เกิดการรับรู้และตระหนักถึงโทษของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป
4. เพื่อพัฒนาและแก้ไขในผลงานศิลปะครั้งต่อไป
5. เพื่อสะท้อนทัศนคติของตนเองที่มีต่อความเป็นอุตสาหกรรมและความ

เป็นปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานด้วยสื่ออุตสาหกรรมที่มีกระบวนการทางเคมีและหลักการวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างจิตใต้สำนึกแก่ผู้ชื่นชมผลงานต่อการดูแลรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อาทิเช่นการเติบโตทางเศรษฐกิจและการเติบโตของระบบอุตสาหกรรมที่มีมากขึ้นตั้งแต่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมคริสต์ศักราช1760 จนถึงปัจจุบัน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตระหนักถึงคุณค่าของการรักษาภาวะอากาศสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้มีอยู่สืบต่อไป ข้าพเจ้าจึงนำแนวทางนั้นมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในโครงการครั้งนี้โดยใช้แนวความคิดศิลปะที่คาบเกี่ยวกันระหว่างศิลปะลัทธิมินิมอล(Minimalish)ด้วยการใช้เทคนิคผ่านกระบวนการอุตสาหกรรมให้เกิดความเป็นเอกภาพเพื่อชัดเจนความเป็นสัจจะวัตถุนิยมของตัวผลงานและคุณสมบัติของสื่ออุตสาหกรรมที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นที่มีความคุณสมบัติสะท้อน เพื่อสะท้อนจิตใต้สำนึกของผู้ชมผ่านความเป็นวัตถุจากอุตสาหกรรมที่มีความเป็นเคมีและกระบวนการทางเคมีที่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม และศิลปะลัทธิอาร์เต้ โปเวร่า(Arte Povera)ได้แก่การใช้วัสดุธรรมดาพื้นฐานคายต้นข้าพเจ้าใช้ผ้าดิบแทนผ้าใบสำเร็จรูปและใช้รูปทรงเลขาคณิตที่ทำจากเรซินวัสดุที่ได้จากผลิตภัณฑ์จากการกลั่นน้ำมัน เพื่อแสดงนัยยะต่อต้านคุณค่าความงามตามขนบ ไปจนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สถาปนาโดยสถาบันของรัฐและความก้าวหน้าของระบบอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

1.4 ขอบเขตของโครงการ

ในโครงการศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการตั้งคำถามและหาคำบอก ข้าพเจ้าสร้างผลงานศิลปะใน โครงการนี้เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ต่อระบบอุตสาหกรรมและระบบทุนนิยมที่ผลิตสิ่งของ เครื่องมือและสินค้าบริการต่างๆที่มีเกินไปโดยขาดจิตสำนึกต่อสังคม เช่นมีความต้องการมาก ผลิตสิ่งค่าเกินกว่าความต้องการสร้างผลกระทบมากกว่าผลดี ข้าพเจ้านำบทความข้างต้นนำมาถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์ (Symbolic) แนวทางการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าใช้เทคนิค สื่อผสมที่รวมกันระหว่างงาน2มิติกันวัตถุ3มิติหรือที่เรียกว่า (Assemblage Art) ข้าพเจ้าดึงหลักสำคัญของงานศิลปะยุค (Postmodern Art) ที่แตกต่างสถานที่แตกต่างเวลา ศิลปะลัทธิปฏิเสธคุณค่าความงามตามขนบด้วยสิ่งไร้ค่าเป็นศิลปะสมณะหรือ (Arte Povera) แนวความคิดแบบสุดโต่งที่ปฏิเสธสังคม จารัต ประเพณีอุตสาหกรรม การเมือง โดยใช้วัสดุธรรมดาที่ปราศจากระบวนการทางอุตสาหกรรม และศิลปะที่มีความเป็นสัจจะวัตถุนิยมศิลปะที่นำเสนอความจริงเนื้อแท้ หรือชื่อตรง ศิลปะลัทธิ จูนิยมหรือ (Minimal Art) เป็นศิลปะจากวิธีการอุตสาหกรรม ที่ข้าพเจ้าเลือกศิลปะทั้ง2

ลัทธินี้เพื่อให้เกิดความแตกต่างที่ชัดเจน(Contrast) เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ต่อระบบ
อุตสาหกรรมอย่างชัดเจน

ขอบเขตของกรรมวิธี ข้าพเจ้าใช้สื่ออุตสาหกรรมที่มีความเป็นเคมีเพื่อสร้างคุณสมบัติพิเศษ
ของสื่ออุตสาหกรรมอย่างเต็มประสิทธิภาพ และใช้วัสดุธรรมชาติอย่างผ้าดิบที่ไม่ใช่ผ้าใบ
สำเร็จรูป ใช้วัสดุที่มีการหล่อแบบแล้วนำไปประกอบบนผ้าดิบที่เป็น2มิติ
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำศิลปะนิพนธ์

1. โครมเฟรมไม้และแผ่นไม้ล่องเฟรม
2. สื่ออุตสาหกรรมคุณสมบัติสะท้อน (Chrome)
3. แลคเกอร์/ทินเนอร์
4. เครื่องขัดไม้/สว่าน/เลื่อยไฟฟ้า
5. ผ้าดิบ
6. กระดาษทราย
7. พู่กัน
8. เรซิน/ผงเบา/ใยแก้ว
9. ไม้บรรทัด/ปากกา/ยางลบ/ดินสอ/ตลับเมตร
10. เกรียง
11. สีโป้ว
12. สีรองพื้น
13. เทปกาว
14. กาว
15. กระดาษ
16. อุปกรณ์ไฟ

จำนวนผลงานมี 2 ชิ้น

ชิ้นที่ 1 ขนาด 106 x 160 เซนติเมตร

ชิ้นที่ 2 ขนาด 65 x 120 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

แนวความคิดสร้างสรรค์ของผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้พบเจอกับตัวเองในประเด็นของการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมกระจายของปริมาณสารพิษทั้งทางอากาศ น้ำ และสิ่งแวดล้อม ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งที่มาต่างๆ ข้อมูลทางการลงพื้นที่และจากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พบว่านับตั้งแต่ประเทศไทย เริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2504 การพัฒนาอุตสาหกรรม นับเป็นกลยุทธ์ประการหนึ่งที่รัฐบาลเห็นว่า จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว จึงได้มีการสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งผลการสนับสนุนอย่างจริงจัง ทำให้มีการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานครอย่างรวดเร็ว จนทำให้เกิดความแออัดและเกิดปัญหามากมาย ทั้งด้านสาธารณสุข โภค การจราจร การเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาทางด้านสังคม และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การอพยพแรงงานจากภาคต่างๆ เข้าสู่กรุงเทพมหานคร รัฐบาลจึงมีความพยายามที่จะกระจายการลงทุนภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคและจัดระเบียบการดำเนินงานของโรงงานในรูปของนิคมอุตสาหกรรม โดยได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้น ตามประกาศคณะปฏิวัติ ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนานิคมอุตสาหกรรมทั่วไปและอุตสาหกรรมส่งออก รวมทั้งการจัดบริการต่างๆ ในการประกอบกิจกรรมอุตสาหกรรม และการจัดปัญหาเรื่องมลพิษต่างๆ ภายหลังจากมีประกาศคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ได้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมอีกหลายแห่ง ทั้งในลักษณะที่รัฐบาลดำเนินการเอง และร่วมทุนกับภาคเอกชน จากการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มมากขึ้นบริเวณที่ใกล้ๆ นิคมอุตสาหกรรมโดยรอบๆ ได้รับผลกระทบจากนิคมอุตสาหกรรมทั้งสิ้น เกิดการขยายพื้นที่ของชาวบ้านบุคคลธรรมดาเนื่องจากไม่สามารถทำการเกษตรหรือการสร้างที่พักอาศัยได้ เพราะมีทั้งมลพิษ และปัญหาจากเสียง เกิดการคว้านซื้อที่ดินการไล่ที่ของระบบนายทุน ข้าพเจ้าจึงทำผลงานที่สร้างการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการกระทำของนายทุน ระบบอุตสาหกรรม ด้วยงานศิลปะแทรกการสอดเสียด ทิ่มแทงต่อระบบที่กล่าวมาข้างต้นผ่านเครื่องหมายสัญลักษณ์ทางศิลปะ

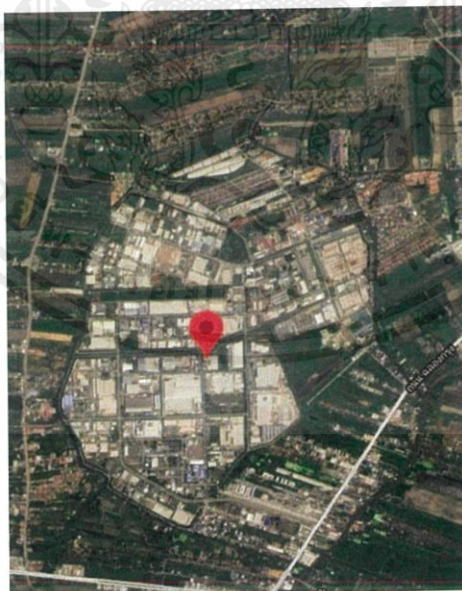
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ที่มา

ข้าพเจ้าสนใจกระบวนการสร้างภาพด้วยเทคนิคเชิงวิทยาศาสตร์และความพิเศษของระบบอุตสาหกรรมที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ โดยข้าพเจ้าเลือกสีอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติสะท้อน

ข้าพเจ้าต้องการแนะนำสภาพสะท้อนของวัตถุมันวาวที่สามารถพบเห็นได้ทุกที่ในชีวิตประจำวันเช่น เสาไฟ กระจกสามแยก อะไหล่รถยนต์ ประตูดัดนเหล็ก เป็นต้น นำมาเสนอในพื้นที่แสดงศิลปะในรูปแบบของงานศิลปะสื่อผสม

ข้าพเจ้าโตมากับสังคมแบบสังคมนิยมที่ผู้คนต่างมีความต้องการมาก ระบบอุตสาหกรรมจึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตอย่างมาก เมื่อมีความต้องการสูง จึงมีการผลิตสูงเช่น กันทำให้เกิดการสร้างมลภาวะทางธรรมชาติที่มากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติก็น้อยลงรวมไปถึงการขยายพื้นที่สร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดรุกล้ำพื้นที่ทำกิน ทำให้เกิดข่าวคราวของโรงงานอุตสาหกรรมที่ติดใกล้กับชุมชนสร้างมลพิษมากมาย ทั้ง อากาศ น้ำ และดิน ข้าพเจ้าจึงต้องใจอยากให้บุคคลทั้งหลายตระหนักถึงโทษทัณฑ์ของอุตสาหกรรมและอยากให้เห็นถึงคุณค่าของสถานะอากาศสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายจากดาวเทียมสถานที่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

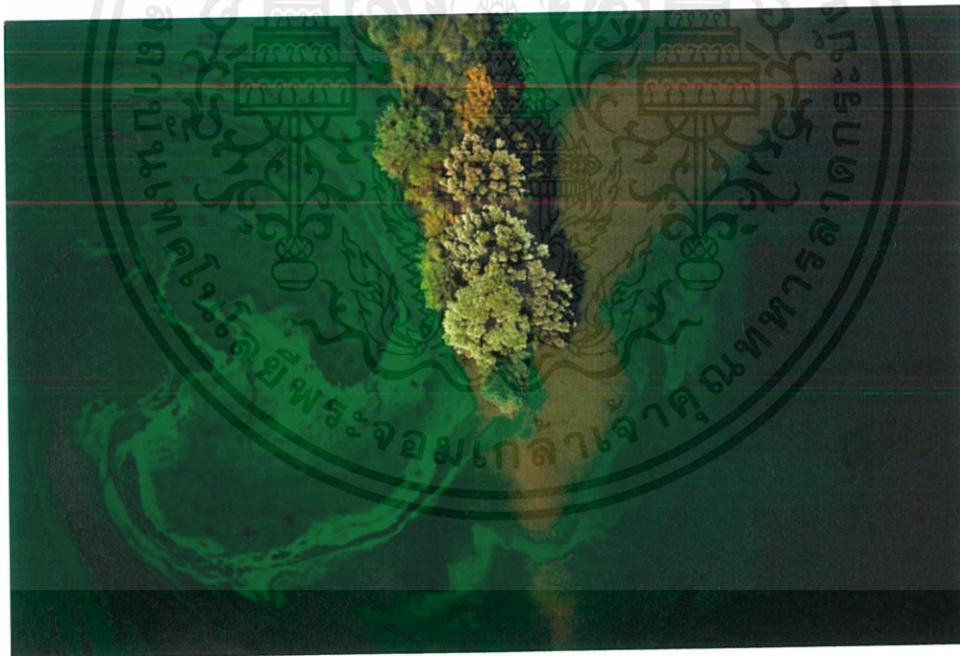
ที่มา: <https://www.google.com/maps> ในวันอาทิตย์ที่ 19 เมษายน 2563 (ออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 Pong – Factory worker ” คืมเหล้ากับเพื่อนมาตั้งแต่เมื่อวาน”

ภาพถ่ายจากช่างภาพชาวญี่ปุ่น (Kou Kimura) ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร , 2014

ภาพที่ 2.3 ภาพจากอุตสาหกรรมอาหาร ในเมือง Luling รัฐ Louisiana ประเทศสหรัฐอเมริกา ข้อมูลจากแหล่งที่มา <https://www.catdumb.com/industrial-scars-119>

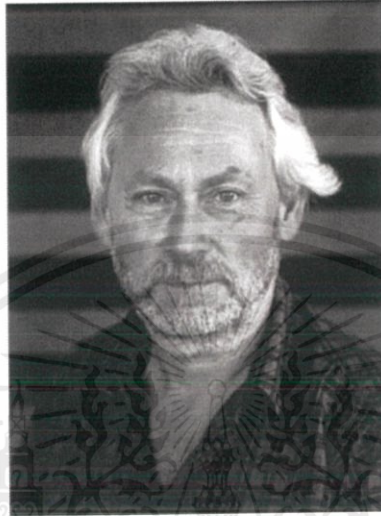
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้

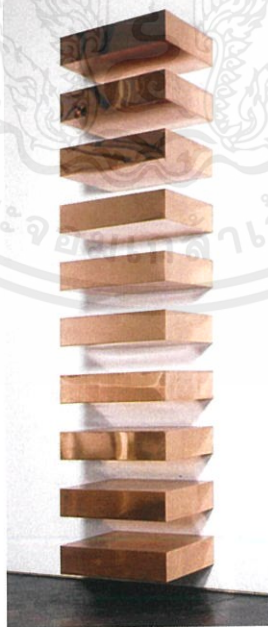
ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะในยุคช่วงต้นทศวรรษ 1960 ถึงปลายทศวรรษ ที่ 1970 ข้าพเจ้าได้นำแนวความคิดและหลักการของลัทธิ มินิมอลลิสม์ (Minimalish) เป็น กระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ถือกำเนิดขึ้นในนิวยอร์กช่วงต้นทศวรรษ 1960 เป็นปฏิกริยา ต่อต้านศิลปะแนวแอบสแตรค และ เอ็กเพรสชันนิสม์ ที่เฟื่องฟูในอเมริกาในช่วงก่อนหน้า ที่ทำงานศิลปะแนวสัจจัง สาดสี เทสี เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ศิลปินรุ่นต่อมาเกิดเบื่อ หน่าย และรู้สึกว่าการฟังอารมณ์ความรู้สึกไม่ใช่ทางออก และไม่สามารถสื่อสารความคิด ได้ แต่เป็นเพียงความงามที่เกิดจากความชำนาญในทักษะศิลปะ พวกเขาจึงคิดค้นแนว ทางการทำงานศิลปะที่ละทิ้งอารมณ์ความรู้สึก ด้วยการใช้เทคนิคการผลิตหรือเครื่องไม้ เครื่องมือจากโรงงานหรือระบบอุตสาหกรรม การผลิตซ้ำในระบบอุตสาหกรรมที่เคยเป็น ศัตรูกับงานศิลปะในยุคหนึ่ง กลับกลายเป็นกระบวนการที่ใช้ในการสร้างงานศิลปะในอีก ยุคหนึ่งแทน นอกจากจะละทิ้งอารมณ์ความรู้สึกแล้ว ศิลปินเหล่านี้หลีกเลี่ยงการทำงานที่ แอบแฝงสัญลักษณ์ เรื่องราว หรือการอุปมาเปรียบเปรยถึงสิ่งอื่นใด หากแต่หันมาให้ความสำคัญกับเนื้อแท้และสาระสำคัญของวัตถุหรือวัสดุที่ใช้ในการสร้างงานแทน จนเกิด เป็นการสร้างสรรค์แบบใหม่ที่จงใจหลีกเลี่ยงหรือแม้แต่ล้มล้างสุนทรียะและความงามทาง ศิลปะแบบเดิมๆ ลงอย่างสิ้นเชิง ศิลปะมินิมอลลิสม์ ขยายขอบเขตแนวคิดของศิลปะแนว นามธรรม (Abstract art) ที่ว่า ศิลปะควรมีความจริงแท้เป็นของตัวเอง โดยไม่ต้องลอกเลียน สิ่งอื่นใด พวกเขาต้องการให้ผู้ชมมองเห็นและตอบสนองต่อสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเขาอย่าง ตรงไปตรงมา ดังนั้น วัสดุ หรือสิ่งที่ศิลปินใช้สร้างเป็นผลงาน จึงเป็นความจริงแท้ด้วย ตัวมันเอง ไม่ได้เป็นตัวแทนของอะไรทั้งสิ้น ดังคำกล่าวของศิลปินผู้เป็นต้นแบบของมินิ มอลลิสม์อย่าง แฟรงค์ สเตลล่า (Frank Stella) ที่ว่า “What you see is what you see” (สิ่งที่ คุณเห็น ก็คือสิ่งที่คุณเห็นนั่นแหละ) ศิลปินมินิมอลลิสม์เชื่อว่า สุนทรียะในงานศิลปะของ พวกเขาคือการนำเสนอรูปแบบและคุณค่าของความงามอันบริสุทธิ์ที่เที่ยงแท้ (เพราะมัน ไม่ได้เสแสร้งหรือพยายามเป็นอะไรมากไปกว่าตัวของมันเอง) นั่นก็คือความเรียบง่าย ความมีระเบียบ และความสอดคล้องประสานกลมกลืน ตัวอย่างผู้มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าได้แก่ โดนัลด์ จัดด์ (Donald Judd) ศิลปินชาวอเมริกัน มีผลงานชิ้นเด่น อย่าง Untitled (1969) เป็น การนำเสนอศิลปะวัตถุรูปทรงธรรมดาสามัญอย่างกล่องสี่เหลี่ยมธรรมดาๆ มาจัดแสดงใน รูปแบบที่แตกต่างจากขนบทางศิลปะแบบเดิมๆ ด้วยการแขวนกล่องรูปทรงซ้ำๆ กันบน ผนังเรียงกันในแนวตั้ง จัดด์ เรียกผลงานประติมากรรมของเขาเหล่านี้ว่า ‘โครงสร้างขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นฐาน' (Primary structures) กล่องสี่เหลี่ยมที่ดูเขินชา คายคั้น สามัญ และดูเหมือนจะถูกผลิตจากโรงงานเหล่านี้ ถูกแขวนบนผนังแบบเดียวกับงานจิตรกรรม แต่มันก็มีความเป็นสามมิติยื่นออกมาเหมือนงานประติมากรรมซึ่งยากจะนิยามว่าเป็นงานจิตรกรรมหรือประติมากรรมกันแน่เสียมากกว่า นอกจากจะเป็นศิลปินคนสำคัญของกลุ่มมินิมอลลิสม์แล้ว เขายังเป็นหนึ่งในนักเขียนคนสำคัญที่สร้างทฤษฎีทางสุนทรียะเกี่ยวกับงานศิลปะมินิมอลลิสม์ขึ้นมาด้วย

ภาพที่ 2.4 ภาพถ่ายโดนัลด์ จัดด์ ภาพถ่ายโดย คริส เฟลเวอร์ แหล่งที่มาจาก <https://www.wikiart.org/en/donald-judd> (ออนไลน์)

ภาพที่ 2.5 ผลงานศิลปะโดยโดนัลด์ จัดด์:Untitled (1969) แหล่งที่มาจาก <https://www.guggenheim.org/artwork/1741>(ออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

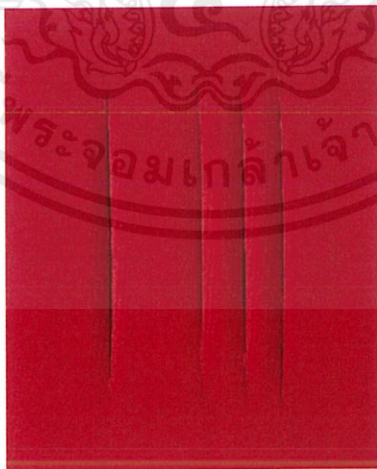
และศิลปะปฏิวัติสังคมเป็นงานศิลปะที่ปฏิเสธค่านิยมทางจารีตประเพณีปฏิเสธความงาม ความสำเร็จรูปมีจุดกำเนิดในยุคสมัยกลางทศวรรษ 1960 ถึงกลางทศวรรษ 1970 ในอิตาลี ยุคอาจจะถูกเรียกว่าศิลปะที่ขุ่นแค้นหรืออาร์เต้ โฟเวร่า (Arte povera) อีกหนึ่งกระแสความ เคลื่อนไหวทางศิลปะที่ถือกำเนิดและเคลื่อนไหวในช่วงเวลาใกล้เคียงกับศิลปะมินิ มอลติสม์และศิลปะคอนเซ็ปชวล ในสมัยนั้นกลุ่มของศิลปินชนิดนี้ถูกเรียกว่าศิลปะแบบ หัวก้าวหน้า (avant-garde) ที่โดดเด่นและทรงอิทธิพลที่สุดในยุโรป ในช่วงที่เกิดความไม่ สงบทางการเมือง เมื่อศิลปินรุ่นใหม่หัวก้าวหน้าของอิตาลีที่มีแนวคิดทางการเมืองแบบสุด ขั้วรวมตัวกันทำงานศิลปะจากวัสดุที่ไร้คุณค่าไร้ราคาที่มีอยู่เกลื่อนกลาดดาษดื่นทุกหนทุก แห่ง รวมถึงเก็บตกของเก่า ของเหลือใช้ และชำรุดทรุดโทรม มาทำงานศิลปะ วัสดุที่ใช้ เน้นที่ความสามัญธรรมดา อย่างผ้าขี้ริ้ว กระดาษหนังสือพิมพ์ และวัสดุในยุคก่อนยุค อุตสาหกรรมอย่าง ดิน ก้อนหิน ถ่านหิน ไปจนถึงสิ่งปฏิญญาของเสีย ซึ่งเป็นของที่ตรงกัน ข้ามอย่างสุดขั้วกับวัสดุตามจารีตของศิลปินใช้ทำงานศิลปะ อย่างผ้าใบ หินอ่อน หรือสำริด นอกจากนี้ พวกเขาต้องการแสดงนัยยะต่อต้านคุณค่าความงามตามขนบ ไปจนถึง คุณค่าทางวัฒนธรรมที่สถาปนาโดยสถาบันของรัฐและความก้าวหน้าของระบบ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ศิลปินอาร์เต้ โฟเวร่า เลือกใช้วัสดุที่ไม่ได้ผ่าน กระบวนการอุตสาหกรรมอันเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมบริ โภคนิยมและความเป็น สมัยใหม่ ซึ่งพวกเขาเชื่อมั่นจะลบเลือนสำนักแห่งความทรงจำและการหวงรัaticถึงอดีต ของพวกเขาไปจนหมด ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าเป็นเหตุผลทาง วิทยาศาสตร์ ในทางตรงกันข้าม พวกเขาโอบรับโลกแห่งตำนานอันลึกลับซึ่งไม่สามารถหา คำอธิบายได้โดยง่าย และนำเสนอความเหลวไหลไร้สาระ ความขบขัน ไปจนถึงขัดเขิน หรือการสร้างคู่เปรียบของสิ่งที่อยู่ตรงกันข้ามกันอย่างสุดขั้ว อย่างเช่น สิ่งเก่ากับสิ่งใหม่ ความประณีตสมบูรณ์กับความชำรุดทรุดโทรม วัตถุสำเร็จรูปที่ผ่านกระบวนการมาอย่างดี กับวัตถุดิบที่ไม่ผ่านกระบวนการอะไรเลยความสนใจในวัสดุดาษดื่นไร้ค่าของศิลปินอาร์เต้ โฟเวร่า มีความคล้ายคลึงกับกระบวนการทำงานศิลปะแบบ Assemblage หรือศิลปะแบบ ผสมผสาน ซึ่งเป็นที่นิยมในช่วงยุคทศวรรษ 1950s และ 1960s ที่มีปฏิริยาต่อต้านงานศิลปะ แบบนามธรรมเช่นเดียวกัน พวกเขามองว่า การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว และการถูกจำกัดอยู่ในขนบของการทำงานศิลปะแบบเดิมๆ อย่างการวาดภาพ เป็นสิ่งที่คับ แคบเกินไป ในทางตรงกันข้าม พวกเขาต้องการนำเสนอศิลปะที่น่าสนใจทั้งในด้านการใช้ วัสดุและรูปแบบ ด้วยการหยิบยืมรูปลักษณ์และวัสดุจากข้าวของที่พบในชีวิตประจำวัน แต่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน อาร์เต้ โปเวร่า แตกต่างกับ Assemblage ตรงความสนใจในแนวทางการแสดง ออกแบบศิลปะการแสดงสด (Performance art) และศิลปะจัดวาง (Installation art) ซึ่ง ใกล้เคียงกับกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบหัวก้าวหน้าหลังสงครามอย่าง เซอร์เรียลลิสม์ ดาดา และ คอนสตรัคติวิสม์ ศิลปินที่เข้าพเจ้ารับอิทธิพลทางงานศิลปะได้แก่ โดนัลด์ จัดด์ (Donald judd) , ลูซิโอ ฟอนตানা (Lucio Fontana) , มิเกลันเจโล พิสโตเลตโต (Michelangelo Pistoletto)

ภาพที่ 2.6 ภาพถ่าย ลูซิโอ ฟอนตানা :Rosario (Argentina), 1899 แหล่งที่มาจาก <https://www.gelonchviladegut.com/en/autor/lucio-fontana/>

ภาพที่ 2.7 Concetto Spaziale, Attese ลูซิโอ ฟอนตানা (1899-1968) แหล่งที่มา จาก <https://www.bukowskis.com/en/auctions/620/598-lucio-fontana-concetto-spaziale-attese> (ออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

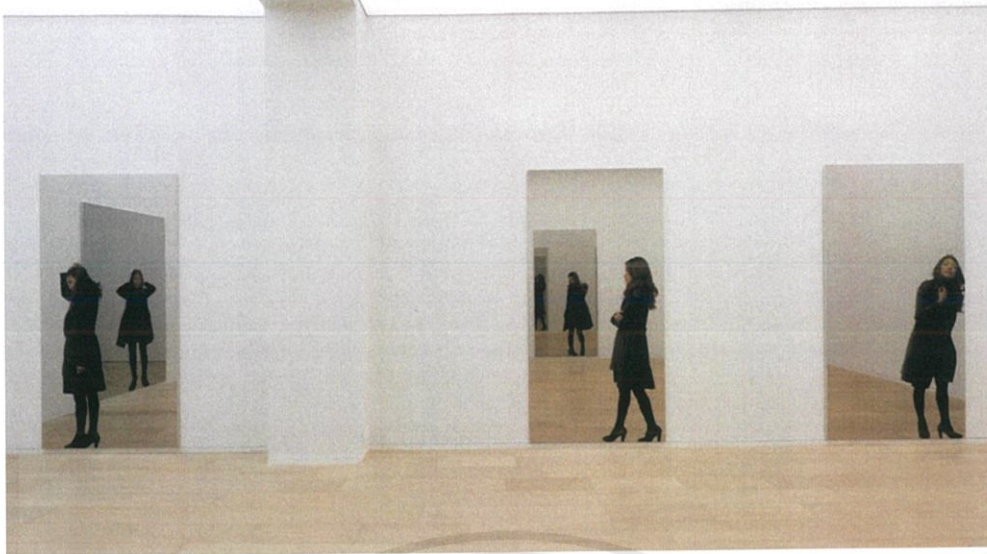
ลูซิโอ ฟอนตানা (Lucio Fontana) ที่ทำงานจิตรกรรมสีเดียว และงานจิตรกรรมที่เจาะรูหรือกรีดร่องให้ทะลุพื้นผ้าใบ อันเป็นตัวอย่างของงานศิลปะที่ลดทอนองค์ประกอบทางกายภาพให้เหลือน้อยที่สุด หรือแม้แต่ทำลายเพื่อที่จะสร้างงานศิลปะเพื่อเปิดพื้นที่ใหม่ๆ ทางศิลปะ มีชื่อที่เรียกกันว่า อาร์เต้ โฟเวร่า ถูกใช้เป็นครั้งแรกโดยนักวิจารณ์ศิลปะชาวอิตาลี เจอร์มาโน เซลันท์ (Germano Celant) ในปี 1967 เพื่อใช้นิยามกลุ่มศิลปินหัวก้าวหน้าของอิตาลีที่ทำงานในลักษณะที่ว่านี้ ในปีเดียวกัน เขาจัดนิทรรศการสำรวจแนวโน้มของกระแสศิลปะหัวก้าวหน้าขึ้นที่ Galleria La Bertesca ในเมือง เจนัว อิตาลี ซึ่งมีผลงานของศิลปินหัวก้าวหน้าในยุคนั้นอย่าง อัลลิเกโร โบเอตติ (Alighiero Boetti) ลูเชียโน ฟาโบร (Luciano Fabro) ยานนิส คูเนลลิส (Jannis Kounellis) จูลิโอ เปาolini (Giulio Paolini) พินอ ปัสกาลิ (Pino Pascali) และ เอมีลิโอ พรินิ (Emilio Prini) ซึ่งงานศิลปะของพวกเขาทุกคนล้วนแล้วแต่ใช้วัสดุธรรมดาสามัญ เพื่อบุกกรุกพรมแดนของศิลปะในรูปแบบเดิมๆ และกระตุ้นให้ผู้ชมหันกลับไปมองข้าวของอันไร้ค่าเหล่านั้นในแง่มุมใหม่ๆ ความสำเร็จของอาร์เต้ โฟเวร่า ส่วนใหญ่ก็เกิดจากการผลักดันและกำหนดทิศทางของเซลันท์

ภาพที่ 2.8 ภาพถ่ายศิลปิน มิเกลันเจโล พิสโตเลตโต (2009) แหล่งที่มาจาก

(ออนไลน์) <https://www.widewalls.ch/michelangelo-pistoletto-blenheim-palace-exhibition>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 Michelangelo Pistoletto. Partitura In Nero, Installation view, Courtesy of Simon Lee Gallery and Kitmin Lee Photo แหล่งที่มาจาก (ออนไลน์) <https://wsimag.com/art/14027-michelangelo-pistoletto-partitura-in-nero>

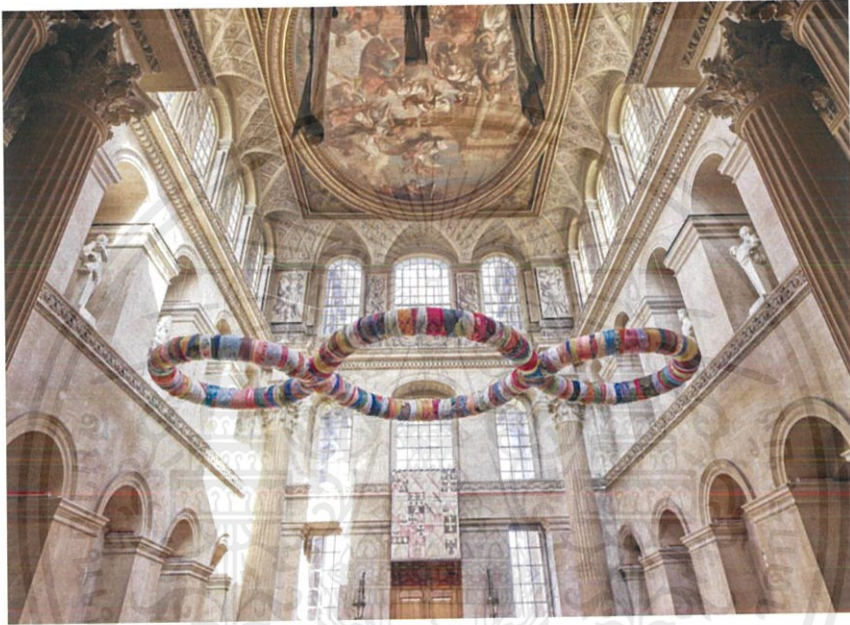
มิเกลันเจโล พิสโตเลตโต (Michelangelo Pistoletto) ศิลปินชาวอิตาลีคนสำคัญผู้เป็นที่รู้จักในฐานะศิลปินคนสำคัญของกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะ อาร์เต้ โปเวร่า (Arte Povera)* หรือ Poor Art (ศิลปะอนาถา) ผลงานของเขาส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับการสะท้อนความเป็นมนุษย์ และหลอมรวมศิลปะเข้ากับวิถีชีวิตประจำวัน ถึงแม้เขาจะฝึกฝนเล่าเรียนเทคนิคการวาดภาพแบบคลาสสิกมาเป็นอย่างดีจากสถาบันศิลปะ แต่เขาก็มีความสนใจในแนวคิดเกี่ยวกับการใช้วัตถุแปลกใหม่ในการทำงานศิลปะเป็นอย่างมาก ในช่วงแรกของอาชีพการทำงานศิลปะ เขาวาดภาพเหมือนของตัวเองและบุคคลต่างๆ ลงบนวัสดุพื้นผิวมันวาว ต่อมาเขาผสมผสานภาพถ่ายเข้ากับการวาดภาพ ด้วยการคอลลาจ (ปะติด) ภาพถ่ายของคน หรือใช้เทคนิคซิลค์สกรีน พิมพ์ภาพคนลงบนวัสดุผิวมันวาวจนสะท้อนเงาได้เหมือนกระจกเงา หรือแม้แต่ใช้กระจกเงาจริงๆ มาทำงาน จนทำให้ผู้ชมที่ดูอยู่รู้สึกราวกับว่าตัวเองหลุดเข้าไปอยู่ในผลงานศิลปะ ได้ก็ปานด้วยการใช้กระจกเงาเป็นสื่อในการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างภาพของร่างกายมนุษย์และผู้ชมที่จ้องมองมัน พิสโตเลตโตสร้างบทสนทนาระหว่างศิลปะและผู้ชมอย่างฉับพลัน โดยปราศจากอคติใดๆ เขาไม่เพียงประสบความสำเร็จในการหลอมรวมภาพของผู้ชมให้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะของเขา หากแต่ยังปล่อยงานศิลปะเหล่านั้นให้ปรากฏตัว และค่อยๆ มีชีวิตขึ้นมาจากความช่วยเหลือของผู้ชมและผู้คนรอบข้าง ผลงานของพิสโตเลตโต เป็นตัวอย่างอันชัดเจนของความพยายามในการเชื่อมโยงศิลปะเข้ากับวิถีชีวิต รวมถึงเป็นการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิพากษ์วิจารณ์สถาบันทางวัฒนธรรมของรัฐ และพยายามในการทำลายความเป็นธุรกิจการค้าของศิลปะ ด้วยการมีส่วนผสมอันผิดแปลกจากขนบธรรมเนียมเดิมๆ ในการสร้างงานศิลปะขึ้นมา หรือผลงานที่หยิบเอาแรงบันดาลใจจากข่าวของกรรมดาทั่วไปในชีวิตประจำวันอย่างเตียง, ประตู, ชั้นหนังสือ ฯลฯ มาแปรสภาพให้กลายเป็นงานประติมากรรม และตั้งชื่ออย่างเรียบง่ายว่า Bed, Door, Bookcase เป็นอาทิในช่วงทศวรรษที่ 80s เขาหันมาทำงานศิลปะแสดงสด ที่เป็นการร่วมมือของคนในหลากหลายวงการ และเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเหล่านั้นตีความและมีส่วนในการสร้างสรรค์ฉากและการแสดงในแบบของตัวเองขึ้นมาในฐานะศิลปินในกระแสเคลื่อนไหว อาร์เต้ โฟเวร่า พิสโตเล็ตโต ช่วยกำหนดเป้าหมายและวางรากฐานของแนวทางอันเฉพาะตัวของกลุ่ม ในการพยายามลบเส้นแบ่งระหว่างศิลปะกับชีวิต เขาปฏิเสธวิธีการทำงานศิลปะตามขนบเดิมๆ ด้วยการสร้างผลงานศิลปะรูปแบบแปลกใหม่หลากหลาย และหลีกเลี่ยงการสร้างงานศิลปะจากวัตถุที่ตอบสนองความงามทางสายตาแต่เพียงอย่างเดียว การนำเสนอวัสดุอันไร้ค่า ธรรมดาสามัญในงานจิตรกรรม, ประติมากรรม และงานศิลปะจัดวางของพิสโตเล็ตโตนั้น มีจุดมุ่งหมายที่ไม่เพียงเป็นการกระตุ้นให้ผู้ชมของเขาเข้าถึงและมีส่วนร่วมกับการงานศิลปะของเขาได้อย่างง่ายดายเท่านั้น หากแต่ยังเป็นการกระตุ้นให้ศิลปะกับผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์กับโลกรอบตัว ด้วยการนำพาศิลปะเข้าไปหาชีวิต และนำพาชีวิตเข้าไปหาศิลปะนั่นเอง เขาก้าวข้ามเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างงานสร้างสรรค์แขนงต่างๆ และจับมาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นศิลปะจัดวาง (Installation), ดนตรี หรือแม้แต่การละคร เขายังออกแบบผลงานศิลปะให้ศิลปินคนอื่นเป็นคนทำขึ้นมาแทนตัวเขา หรือแม้กระทั่งเปิดโอกาสให้คนทั่วไปที่ไม่ใช่ศิลปินเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างงาน เพื่อต่อต้านขนบธรรมเนียมเดิมๆ ของศิลปะ และความเป็นอภิสิทธิ์ในการสร้างสรรค์แต่เพียงผู้เดียวของศิลปิน อีกทั้งเขายังมุ่งเน้นในการแสดงงานนอกพื้นที่ทางศิลปะตามแบบแผน อย่างหอศิลป์, พิพิธภัณฑ์ หรือโรงละคร รวมถึงผลักดันให้ศิลปะเข้าไปมีบทบาทในสังคมโลก ผ่าน โครงการต่างๆ ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ, การเมือง รวมถึงสิ่งแวดล้อม ดังเช่น ในช่วงสหัสวรรษใหม่ ที่เขาทำโครงการศิลปะอันสุดแสนท้าทายอย่าง The Third Paradise โดยเป็นโครงการศิลปะในรูปแบบของสัญลักษณ์ที่ดัดแปลงจากสัญลักษณ์อินฟินิตี้ ให้เป็นสามเกลียว ซึ่งเป็นตัวแทนของความเชื่อของเขาที่ว่า มนุษย์ได้ดำรงชีวิตผ่านสรวงสวรรค์มาแล้วสองยุค หนึ่งคือยุคที่มนุษย์อาศัยอย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ และสอง คือยุคที่มนุษย์ใช้ธรรมชาติและเทคโนโลยีในการสร้างโลกของตัวเองขึ้นมาใหม่ ในขณะที่สวรรค์แห่งที่สามของพิสโตเล็ตโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โต คือการที่มนุษย์หวนกลับคืนสู่ธรรมชาติเขาสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้อย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบหลากหลายช่วงเวลา แต่ครั้งที่ใหญ่โตมโหฬารที่สุดคือ The Third Paradise in the woodland of Francesco di Assisi (2010) ซึ่งเป็นศิลปะแลนด์อาร์ตที่ประกอบด้วยต้นมะกอก 121 ต้น ปลูกเรียงกันเป็นสัญลักษณ์ที่ว่า ผลงานชุดนี้ของเขากระตุ้นให้เกิดความตระหนักรู้ต่อประเด็นทางสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้าง และโครงการนี้ก็ยังคงถูกทำต่อออกมาอย่างต่อเนื่อง จวบจนถึงปัจจุบัน มรดกทางความคิดของมิเกลันเจโล พิสโตเล็ตโต ขยายขอบเขตของศิลปะให้กว้างไกลยิ่งขึ้น และเปลี่ยนการรับรู้ของผู้ชมที่มีต่อศิลปะไปอย่างสิ้นเชิง

ภาพที่ 2.10 Terzo Paradiso / Third Paradise (2003--2016) by Michelangelo Pistoletto. Photo Tom Lindboe, courtesy of Blenheim Art Foundation.

ภาพที่ 2.11 “Il Terzo Paradiso” by Michelangelo Pistoletto: a work of land art in the Bosco di San Francesco

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินสร้างสรรค์ผลงาน

ปัจจุบันธรรมชาติเริ่มลดลงทรัพยากรทางธรรมชาติเริ่มหายากมลพิษเพิ่มมากขึ้นจากความต้องการของมนุษย์และความเห็นแต่ตน ในโครงการศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าในครั้งนี้ ข้าพเจ้าเริ่มค้นคว้าข้อมูลผ่านทางสื่อต่างๆ ทั้งข่าว สื่อทางอินเทอร์เน็ต การศึกษาผ่านหนังสือ บทวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม และการลงพื้นที่บริเวณที่เกิดค่ามาตรฐานในบรรยากาศทั่วไปในปริมาณมากหรือค่า (PM2.5) ผ่านแอปพลิเคชัน ได้แก่การลงพื้นที่ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ข้าพเจ้าจึงมีความคิดคำนึงถึงผลกระทบต่อธรรมชาติที่เกิดขึ้น โดยมนุษย์ ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์หาปัญหาที่ทำให้ธรรมชาติทั้งดิน น้ำ และอากาศ น้อยลง เกิดสารพิษในธรรมชาติมีการปนเปื้อนทางอากาศและอีกมากมาย มีเหตุผลอยู่หลายอย่าง การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ การนำทรัพยากรทางธรรมชาติมาใช้โดยไม่มีการเพิ่มปริมาณของทรัพยากรทางธรรมชาติ การจัดการขยะ ของเสีย และเคมีภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพ ข้าพเจ้ายังได้นำความรู้และศึกษาเพิ่มทางด้านประวัติศาสตร์ศิลป์ในการหารูปแบบวิธีการและหลักการทฤษฎีเพื่อที่จะจะเชื่อมโยงและหาความเป็นไปได้เพื่อที่จะสร้างผลงานสร้างประสบการณ์ใหม่ที่มีให้กับผู้ชมข้าพเจ้าเริ่มสร้างในรูปแบบของทฤษฎีจุดนิยมหรือ(Minimalish)แต่ข้าพเจ้าใช้เทคนิคสื่อผสม (Assemblage) ที่เป็นทฤษฎีของศิลปะอนาถา (Arte povera) ทั้ง2ทฤษฎีมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงข้าพเจ้าได้นำข้อดีข้อเด่นมารวมเข้าด้วยกัน งานของข้าพเจ้ามีแนวความคิดรูปแบบและปรัชญาแบบยุโรปตะวันตก ข้าพเจ้านำเสนอความจริงแท้และเนื้อความสัจจะวัสดุนิยมด้วยวิธีการเสียดสีเหน็บแนมและการทำลายภาพจำความเป็นศิลปะชั้นสูงตามขนบธรรมเนียมเดิม

3.1 วิธีการสร้างสรรค์

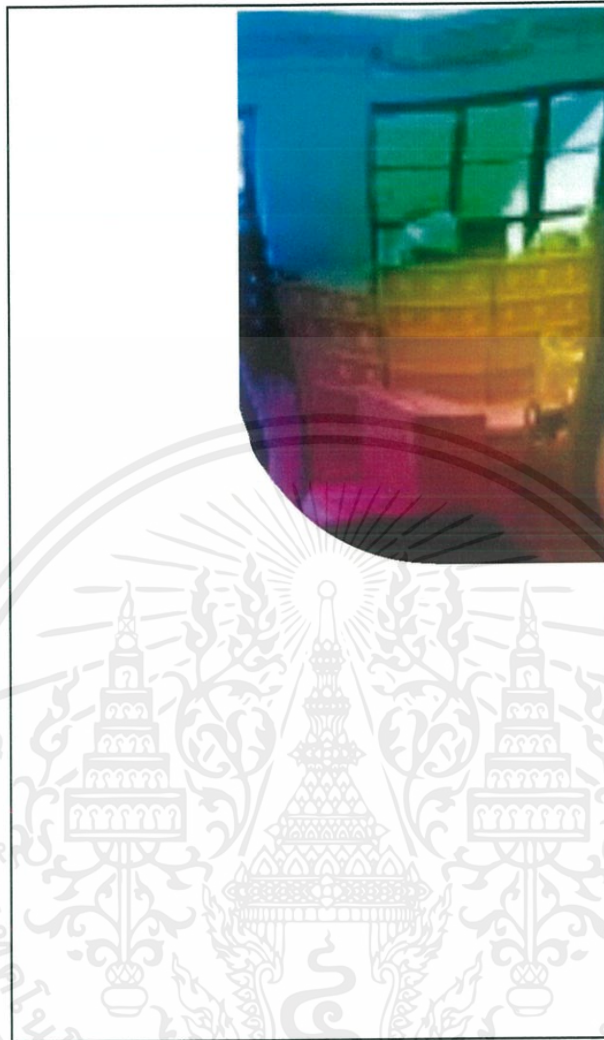
ข้าพเจ้าสร้างวัตถุขึ้นมาใหม่ในรูปแบบขมิติ บนพื้นที่ของงานจิตรกรรมเป็นเทคนิคสื่อผสมในยุคทศวรรษ 1950s และ 1960s ในรูปแบบ (Assemblage) ข้าพเจ้าใช้สื่ออุตสาหกรรมที่ความพิเศษในคุณสมบัติทำให้เกิดภาพสะท้อนเพื่อเพิ่มมิติทางการรับรู้ทางสายตาภาพสะท้อนจะสะท้อนบรรยากาศรอบๆในพื้นที่นั้นๆ

1. ขั้นตอนการสร้างภาพร่างเพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างผลงานด้วยเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เกิดความชัดเจนทำให้เห็นภาพรวมได้อย่างรวดเร็ว
2. ตั้งขอบเขตของผลงานและสร้างเป้าหมายในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอให้ถูกต้องและเหมาะสม
3. ขั้นตอนของการสร้างผลงาน ได้แก่การเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างผลงาน สร้างวัตถุรองรับพื้นฐานในงานจิตรกรรมเฟรมและผ้าดิบ
4. ขั้นตอนสร้างต้นแบบและการหล่อไฟเบอร์กลาสเพื่อเป็นต้นแบบในการตั้งต้น
5. ขั้นตอนการตัดแต่งตัวต้นแบบไปขัดและทำสีและเคลือบสีเพื่อให้มีอายุที่ยาวนาน
6. ขั้นตอนการประกอบสร้างตัวผลงานให้สำเร็จให้มีความเป็นเอกภาพ

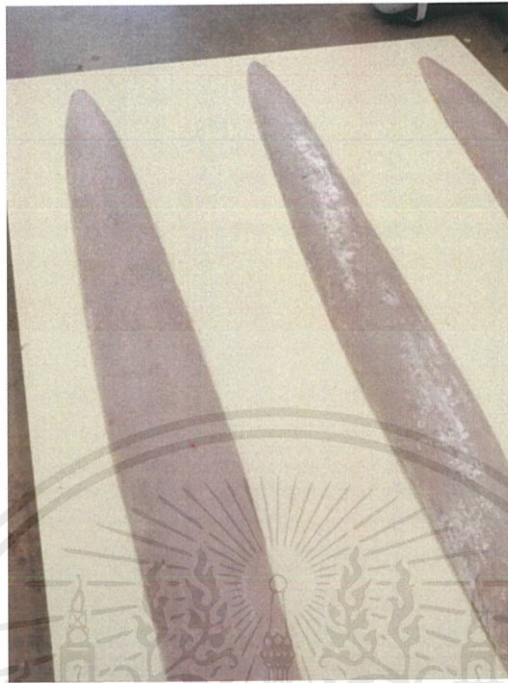
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ขั้นตอนสร้างต้นแบบท่อไฟเบอร์กลาส

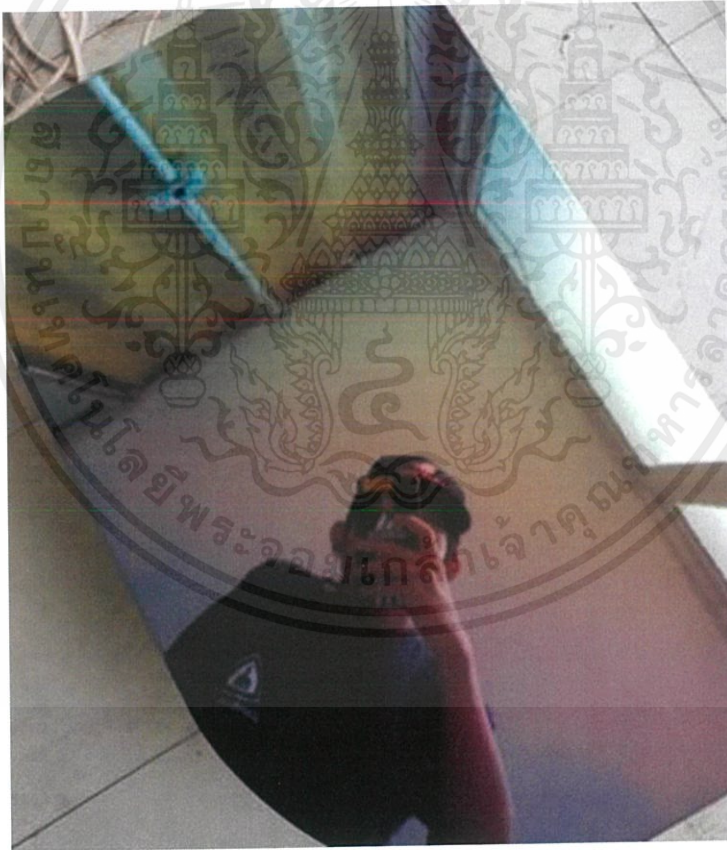

ภาพที่ 3.4 ขั้นตอนการตัดแต่งตัวต้นแบบและไป้วัดด้วยกระดาษทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ขั้นตอนทำสีและเคลือบผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.6 ขั้นตอนทำสีและเคลือบผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆและการพัฒนางานของข้าพเจ้าอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานศิลปะที่ทำให้ผู้ชมสามารถเกิดปฏิสัมพันธ์กับผลงานของข้าพเจ้าได้และสร้างการรับรู้ใหม่ผ่านการมองเห็นผ่านงานศิลปะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมมีส่วนร่วมด้วยการสร้างวัตถุที่มีคุณสมบัติสะท้อนโดยการสะท้อนนั้นจะสะท้อนบรรยากาศรอบๆรวมถึงบุคคลรอบๆผลงานด้วยสื่ออุตสาหกรรม โดยข้าพเจ้าได้นำบริบทของลัทธิศิลปะต่างในสมัยอดีตในยุคสมัยที่ใกล้เคียงกันได้แก่ ลัทธิจุดนิยม หรือ ลัทธิมินิมัลลิสม์ (Minimalism) , ลัทธิศิลปะลวงตา (Op Art) , ลัทธิศิลปะสมถะ (Arte Povera) ในสมัยได้เรียกกลุ่มคนพวกนี้ว่า กลุ่มศิลปะก้าวหน้า หรือ อวองการ์ด (Avant-garde)

4.1 เรื่องราวเนื้อหา

ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “ภาพสะท้อนจากสื่ออุตสาหกรรม” ของข้าพเจ้านี้มีการสร้างสรรค์ด้วยวิธีการทางเคมี ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดความคิดคำนึงต่อผลกระทบจากอุตสาหกรรมผ่านการใช้จิตใต้สำนึกของผู้ชมด้วยการมองเห็นทางสายตาและสมอง ข้าพเจ้ายังใช้วัสดุที่หาได้ทั่วไปในการสร้างผลงานอีกด้วย งานของข้าพเจ้านำเสนอความตรงไปตรงมาความเรียบง่ายในรูปแบบ แสดงทางเป็นสัจจะวัตถุนิยมแสดงความเป็นตัวของตัวเองโดยที่ข้าพเจ้าปฏิเสธความงามตามขนบธรรมเนียม คติ และจารีตประเพณี

4.2 ปัญหาที่การเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อผลงาน

ข้าพเจ้าพบเจอปัญหาเนื่องจากเทคนิควิธีการการสร้างงานของข้าพเจ้าทำโดยวิธีการใช้สารเคมีที่ไวต่ออุณหภูมิ ความชื้นและสภาพอากาศอย่างมาก งานของข้าพเจ้าจึงไม่สามารถทำโดยที่สภาพอากาศไม่เป็นใจได้ปัญหาในการหาวัตถุดิบ งานของข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้น้ำกลั่นพิเศษทำค่า PH ต้องเท่ากับ 0 ปัญหาการใช้อุปกรณ์การหาเครื่องพ่นที่เหมาะสมในการสร้างงานและปัญหาด้านความปลอดภัยสารเคมีทั้งหลายสามารถเข้าสู่ร่างกายโดยง่ายทางการสูดดมผิวหนังและสายตาจึงต้องมีอุปกรณ์ป้องกันที่แน่นหนา และยังมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่อีกด้วยไม่มีพื้นที่ที่ปิดทึบจึงทำให้ขณะที่พ่นสีรองพื้นมักจะมีเศษฝุ่นติดกับผลงานทำให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Elements)

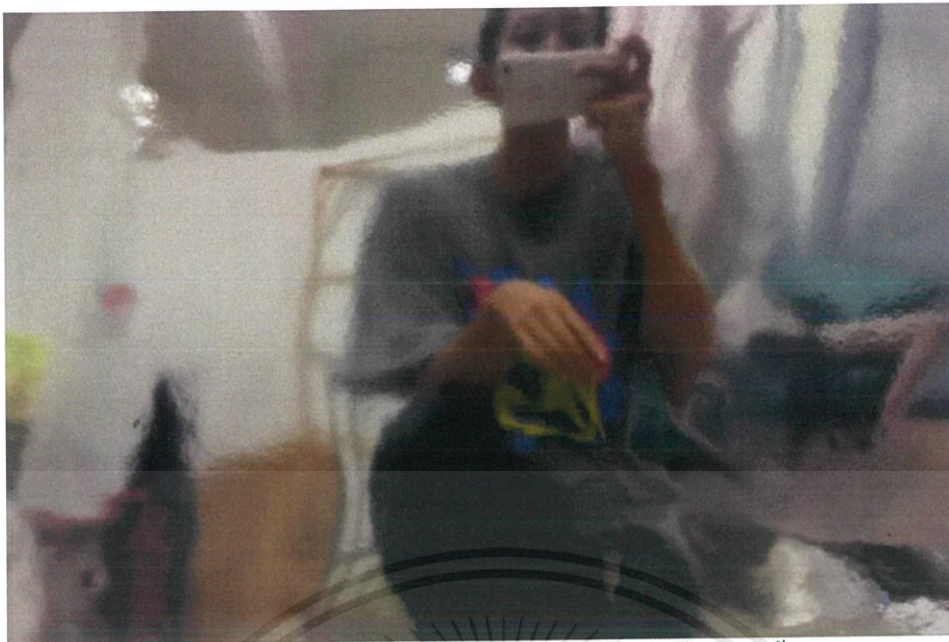
4.3.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (รูปทรง)

4.3.1.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรงของผลงานที่ชื่อว่า “Repeat” ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานที่ชื่อว่า Spatial Concept Waiting ของศิลปินที่ชื่อว่า ลูซิโอ ฟอนตานา ชาวอิตาลี โดยนำภาพงานจิตรกรรม นำมาสร้างใหม่เป็นวัตถุ 3 มิติ และข้าพเจ้ายังได้แรงบันดาลใจจากกระบวนการทางอุตสาหกรรมได้แก่การผลิตซ้ำ การซ้ำของรูปทรงและรูปร่าง ในผลงานของข้าพเจ้าต้องการสื่อแบบตรงไปตรงมาด้วยรูปทรงที่เรียบง่ายทรงเลขาคณิต

ภาพที่ 4.2 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นผิว 1)

4.3.1.2 พื้นผิว (Textures)

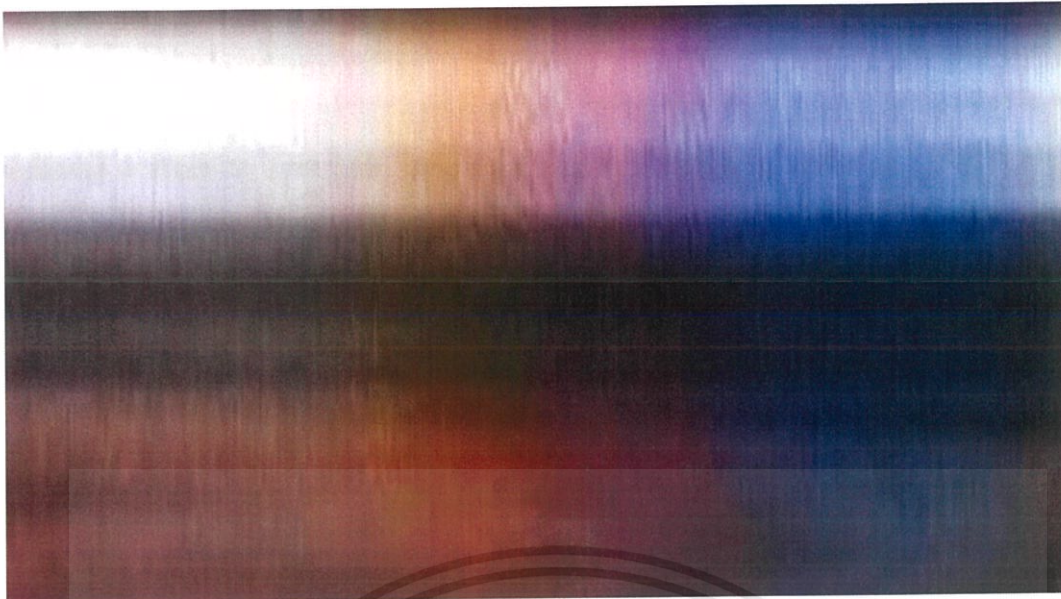
ลักษณะพื้นผิวในตัวผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะผิวเรียบด้วยกระบวนการจัดกระดาษทรายไล่เบอร์บนวัตถุ 3 มิติที่มีคุณสมบัติสะท้อนโดยกระบวนการทางเคมี ภาพที่มองเห็นได้จากงานของข้าพเจ้าคือการมองภาพกระจกที่มีความเป็น 3 มิติในรูปทรงเลขาคณิตที่สะท้อนสภาวะสิ่งแวดล้อมและบุคคลโดยรอบๆ

ภาพที่ 4.3 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (พื้นผิว 2)

พื้นผิวในผลงานอย่างที่ 2 คือผิวที่ได้จากผ้าดิบมีลักษณะหยาบเป็นผิวที่ได้จากการสานกันของเส้นใยจากธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1 (สี)

4.3.1.3 สี (Color)

สีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ ข้าพเจ้าใช้สีอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติสะท้อนและเปลี่ยนคุณสมบัติของวัตถุให้พื้นผิวมีลักษณะคล้ายผิวของโลหะ และสีโปร่งแสงเพื่อเป็นการไล่เฉดสีเพื่อเพิ่มความน่าสนใจของวัตถุ

4.3.1.4 น้ำหนัก (Volume)

น้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าไม่คงที่เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้าสามารถเปลี่ยนตามสถานการณ์ตามสิ่งแวดล้อมและการกระทบของแสงเงา

4.3.1.5 จังหวะ (Rythm)

ผลงานของข้าพเจ้าใช้การซ้ำของชุดสีและการเว้นระยะด้วยรูปทรงรูปร่างที่เท่ากัน

4.3.1.6 พื้นที่ว่าง (Space)

ในผลงานของข้าพเจ้ามีพื้นที่ว่างที่สร้างให้เกิดรูปร่างหรือพื้นที่ว่างที่ภาษาทางศิลปะเรียกว่าอากาศและที่ว่างบนวัตถุที่สะท้อนทำให้เกิดพื้นที่ใหม่บนผลงานของข้าพเจ้า ผลงานศิลปะครั้งนี้ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับพื้นที่ว่าง (Space) อย่างมากทั้งพื้นที่ทางกายภาพพื้นที่ลวงตาและพื้นที่ทางจิตวิทยา

4.3.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Elements) ผลงานผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.5 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (รูปทรง)

4.3.2.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรงจากผลงานชิ้นที่ 2 ที่ชื่อว่า “Reflection of the Rags” รูปทรงของผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงเลขาคณิตโดยข้าพเจ้าตัดถอนเพื่อความน่าสนใจในมุมมองให้เกิดความสมดุลของรูปทรงและภาพรวมของผลงาน ในรูปทรงนี้จะเกิดรูปร่างรูปทรงที่เป็นอิสระสามารถเคลื่อนไหวตามสภาวะแวดล้อมและที่มาของแสงและเงาในปัจจุบัน

ภาพที่ 4.6 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นผิว 1)

4.3.2.2 พื้นผิว (Textures)

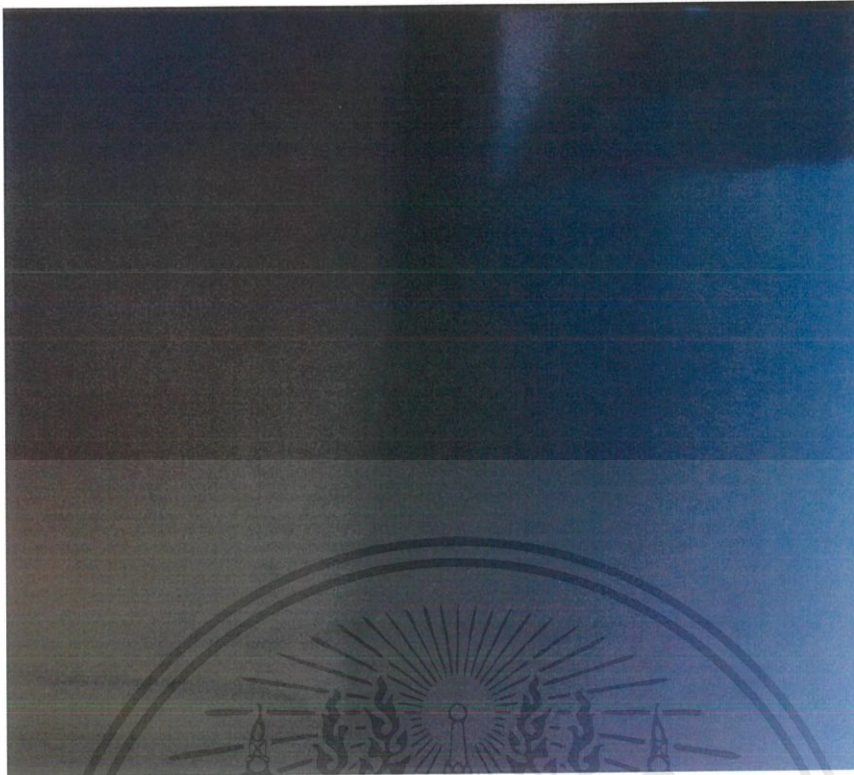
พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้ามีลักษณะผิวเรียบและมีคุณสมบัติในการสะท้อนแบบกระจกเงาข้าพเจ้าเปลี่ยนพื้นผิวด้านให้มีความเงาด้วยสีอุตสาหกรรม ผิวมีความเรียบด้วยการขัดกระดาษทรายไถ่เบอร์

ภาพที่ 4.7 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (พื้นผิว 2)

พื้นผิวที่ 2 ของผลงานเป็นพื้นผิวของกระสอบป่านที่มีลักษณะหยาบเป็นการสานด้วยใยธรรมชาติเพื่อตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้าเป็นแนวความคิดแบบ (Arte povera) การวัสดุเหลือใช้มาทำงานเพื่อทำลายจารีตทำเนียมเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2 (สี)

4.3.2.3 สี (Color)

ข้าพเจ้าใช้สีตอบสนองความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อผลกระทบจากอุตสาหกรรมด้วยการใช้สีที่มีความสดใสเพลอฝันจินตนาการ ได้แก่ สีสเปกตรัมหรือสีรุ้งแต่ข้าพเจ้าทำให้มันหม่นหมองลงด้วยการทับของชั้นสีที่มากขึ้นทำให้เกิดความเลือนราง คู่เคียง

4.3.2.4 น้ำหนัก (Volume)

น้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับสถานที่และแสงงานบริเวรรอบๆ

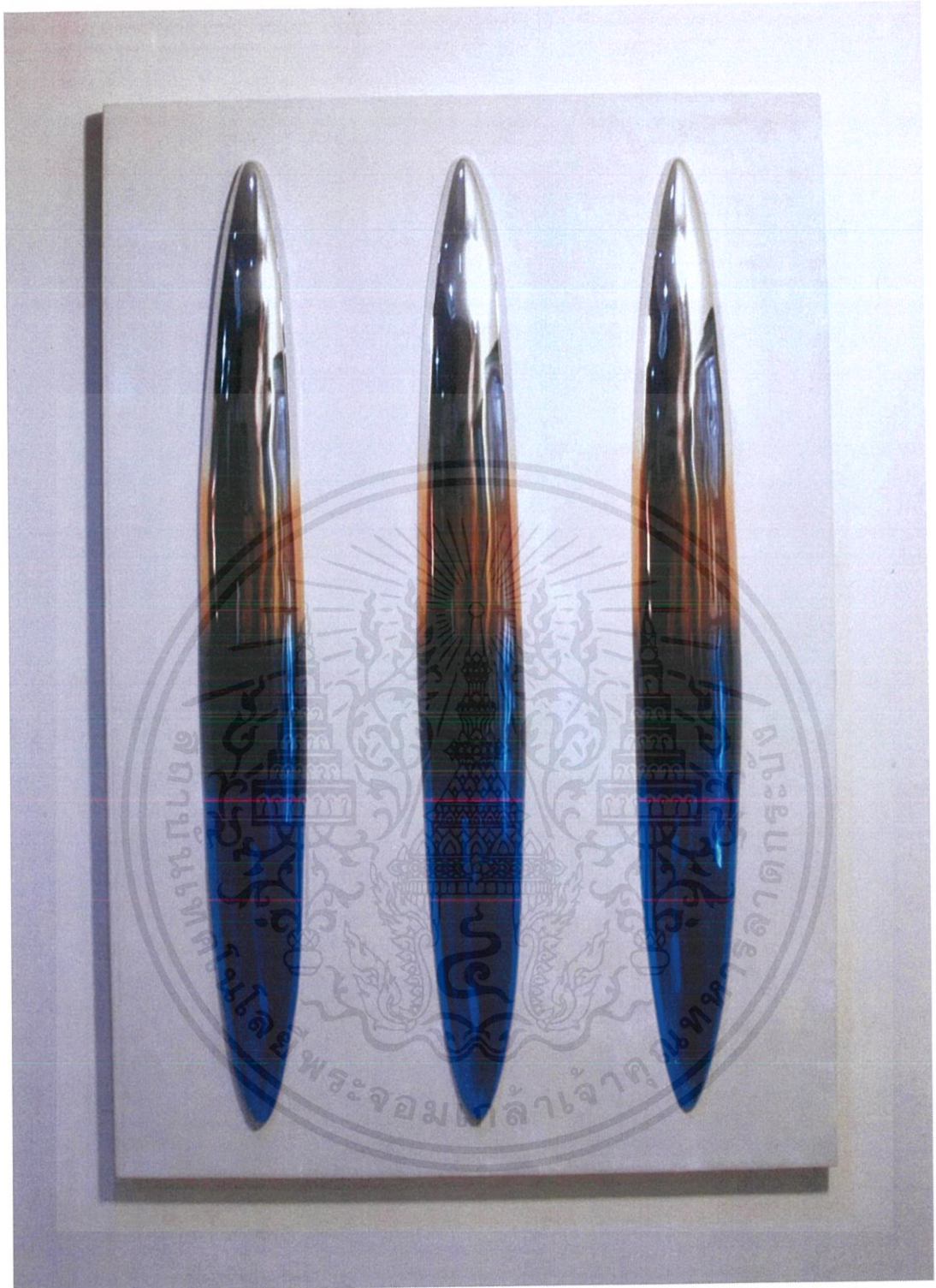
4.3.2.5 จังหวะ (Rythm)

ผลงานของข้าพเจ้าใช้รูปทรงของฟรอมเลขาชนิดตัดทอน เพื่อไม่ให้เป็นการซ้ำรูปทรงกับสีเหลี่ยมขอบนอกของผลงาน

4.3.2.6 พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้ามีสองประเภทได้แก่พื้นที่ ที่มีลักษณะที่ตายตัวและแสดงตัวตนอย่างชัดเจน กับพื้นที่ว่างที่มีลักษณะมีความเคลื่อนไหวเป็นพื้นที่อิสระและไม่มีที่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	“Repeat”
เทคนิค	Assemblage
ขนาด	106x160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน “Reflection of the Rags”

เทคนิค Assemblage

ขนาด 65.5x120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์หัวข้อ “ภาพสะท้อนจากสื่ออุตสาหกรรม” ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าและทดลองเทคนิคเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมด 2 ชิ้น ได้แก่ ผลงานชิ้นที่ 1 “Repeat” และผลงานชิ้นที่ 2 ที่ชื่อว่า “Reflection of the Rags” ในโครงการศิลปะนิพนธ์นี้มีแนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างพื้นที่ใหม่ในบริบทของงานจิตรกรรมแบบสื่อผสมเทคนิค (Assemblage) ด้วยกระบวนการทางเคมีที่ได้จากอุตสาหกรรมคุณสมบัติสะท้อนคล้ายกระจกเงาแสดงพื้นที่โดยรอบในปัจจุบัน สะท้อนมุมมองของอุตสาหกรรมที่กำลังมองกลับมาสู่ผู้ชม

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าในด้านของผลกระทบของอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อมนุษย์และสภาวะสิ่งแวดล้อมด้วยเทคนิค (Assemblage) เพื่อแสดงนัยยะต่อต้านคุณค่าความงามตามขนบ ไปจนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สถาปนาโดยสถาบันของรัฐและความก้าวหน้าของระบบอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้วยการสร้างผลงานจากของเหลือใช้และวัสดุทั่วไปค้ายคั้น ข้าพเจ้าสื่อสารผ่านตัวผลงานอย่างตรงไปตรงมาแสดงความเป็นตัววัตถุนิยมเรียบง่ายและไม่มีอะไรซับซ้อน ข้าพเจ้าหาคำตอบด้วยวิทยาศาสตร์ความเป็นเหตุเป็นผล

ประสบการณ์ที่ได้จากการสร้างสรรค์ ในโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าพบเจอปัญหามากมายทั้งเวลา สภาพอากาศและการทดลองเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดต่อการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการพัฒนาจากสิ่งที่ข้าพเจ้าผิดพลาดและเกิดการแก้ไขแบบมีเหตุมีผล ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ที่หาไม่ได้หากไม่ลงมือทำและปฏิบัติ

ข้าพเจ้ามีความคาดหวังในผลงานศิลปะนิพนธ์หัวข้อ “ภาพสะท้อนจากสื่ออุตสาหกรรม” นี้ให้เกิดข้อคิดคำนึงต่อผู้ชมกับผลกระทบจากอุตสาหกรรมและเปลี่ยนทัศนคติในใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าและดูแลรักษาซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้ามุ่งหวังให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชมและบุคคลส่วนรวม หากผลงานของข้าพเจ้าเกิดข้อผิดพลาดประการใดขออภัยมานะที่นี้ด้วยไว้เพื่อพัฒนาตนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

ไชยรัตน์ เจริญสิน โอฟาร. 2020. Introducing Poststructuralism. กรุงเทพฯ. : สำนักพิมพ์สมมติ.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. 2017. อะไร(แม่ง)ก็เป็นศิลปะ : ศิลปิน ผู้หยิบเอาวัตถุไร้ค่า ธรรมดาสามัญ มาทำงานศิลปะ. [Online]. :

https://www.matichonweekly.com/column/article_93847

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. 2018. Arte Povera ปฏิเสธคุณค่าความงามตามขนบด้วยสิ่ง ไร้ค่า. [Online]. <https://themomentum.co/arte-povera/>

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. 2018. มินิมอลลิสม์: ศิลปะแห่งการลดทอนและความจริง แท้ของวัตถุ. [Online]. <https://themomentum.co/minimalism-art/>

catdumb. 2017. ภาพถ่ายมุมสูงของงานอุตสาหกรรม กับรอยแผลเป็นที่ฝากไว้บน ผืนแผ่นดินธรรมชาติ. [Online]. <https://www.catdumb.com/industrial-scars-119>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นาย ธภัทร โภคินธัญรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	25 ตุลาคม พศ.2540
ที่อยู่	17 ศาลธนบุรี 19 แยก 5 แขวง บางหว้า เขต ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160
ประวัติการศึกษา	2553 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดไทร ดวารพรมานุกูล 2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ 2559 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศึกษานารีวิทยา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้